

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประเภทสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (two-factor experiment with repeated measure on one factor) เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษาคด้วยเทคนิคมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อคุณค่าแห่งตนของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กหญิงที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ ในบ้านอุปถัมภ์และโรงเรียนภคินีศรีชุมพาบาล ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดและสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 10 คน ซึ่งพักอาศัยอยู่ในบ้านอุปถัมภ์ 6 คน และในโรงเรียนภคินีศรีชุมพาบาล 4 คน สุ่มผู้รับการวิจัยด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยสุ่มจากบ้านอุปถัมภ์แบ่งเป็นกลุ่มละ 3 คน และจากโรงเรียนภคินีศรีชุมพาบาล กลุ่มละ 2 คน นำกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้จากทั้งสองแห่งมารวมกัน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 5 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสำรวจคุณค่าแห่งตนของคูเปอร์สมิท และโปรแกรมการให้คำปรึกษาคด้วยเทคนิคมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส กลุ่มตัวอย่างได้รับคำปรึกษาเป็นรายบุคคลจำนวน 2 ครั้ง ครั้งละ 40-60 นาที และได้รับการประเมินผลคุณค่าแห่งตน 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (repeated-measure analysis of variance : one between-subjects variable and one within-subjects variable) โดยมีสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง
2. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาคด้วยเทคนิคมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
3. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาคด้วยเทคนิคมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคุณค่าแห่งตนในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม
4. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาคด้วยเทคนิคมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองสูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง

5. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคर्सมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคุณค่าแห่งตนในระยะติดตามผลสูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง

สรุปผลการวิจัย

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคर्सมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคर्सมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคุณค่าแห่งตนในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคर्सมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองสูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคर्सมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคุณค่าแห่งตนในระยะติดตามผลสูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐาน ดังนี้

1. การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาการทดลองมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองต่อคุณค่าแห่งตน คือ ก่อนการทดลองเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ กลุ่มที่ได้รับการปรึกษาเทคนิคर्सมีพลังแห่งตน ตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และกลุ่มควบคุมมีคะแนนคุณค่าแห่งตนไม่แตกต่างกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและติดตามผลได้ผลที่แตกต่างกันออกไป คือ กลุ่มที่ได้รับการปรึกษาด้วยเทคนิคर्सมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงขึ้น ขณะที่กลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันตามช่วงระยะเวลาของการทดลอง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศจะ

ได้รับประสบการณ์ที่เลวร้ายในชีวิต ก่อให้เกิดบาดแผลทางใจ รู้สึกว่าตนเองมีมลทินไม่เหมือนคนอื่น ๆ นำไปสู่ความรู้สึกกละอายใจ ความรู้สึกผิดและรู้สึกว่าตนเองไร้ค่า (เบญจพร ปัญญาฯ, 2543, หน้า 34) ทำให้มีการรับรู้ต่อตนเองและโลกบิดเบือนไปมองตนเองว่ามีข้อจำกัด ขาดความสามารถในการระลึกถึงศักยภาพที่มีอยู่ ซึ่งโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส เชื่อว่า ประสบการณ์ของมนุษย์ ต่อสิ่งต่าง ๆ ในโลกไม่ใช่จากความจริงที่โลกเป็นอยู่ แต่จากความรู้สึกจากแบบจำลอง (model) หรือแผนที่ (maps) ที่มนุษย์สร้างขึ้นผ่านระบบตัวแทนหรือประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งทำให้มนุษย์มีประสบการณ์ในโลกนี้แตกต่างกัน การรับรู้ที่เกิดขึ้นผ่านแบบจำลอง หรือแผนที่เป็นการรับรู้ที่มีข้อจำกัด จะเกิดขึ้นจากการมองผ่านแว่นกรอง (O' Connor & Seymour, 1993, pp. 4-5) ซึ่งข้อจำกัดการรับรู้ทางด้านบุคคลขึ้นอยู่กับการบินตกและจดจำประสบการณ์และรับรู้ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล ถ้าได้รับประสบการณ์ในด้านความเจ็บปวดและทรมานก็จะทำให้บุคคลนั้นมีโอกาสที่จะมองโลกในแง่ร้ายได้มากกว่าความเป็นจริง (Lewis & Pucelik, 1982 cited in Villar, 1997 b, pp. 24-26) เมื่อเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศได้จำกัดการรับรู้ของตนเอง จนทำให้เกิดความทุกข์หรือปัญหาที่มีคุณค่าแห่งตนต่ำลงนั้น การช่วยให้เด็กดังกล่าวได้ขยายการรับรู้ในการดำเนินชีวิตของตนเอง โดยขยายกรอบประสบการณ์ขึ้นมาใหม่ จากที่คิดว่าตนเองมีโอกาสดำรงชีวิต ก็จะค้นพบยุทธวิธีใหม่ๆ จากพลังบวกที่ซ่อนอยู่มาใช้ในการแก้ไขปัญหามาของตนได้ (Mattakottil, 1983 cited in Villar, 1997 b, pp. 27-28)

วิธีการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคสัมผัสแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส เป็นวิธีการที่นำจิตใต้สำนึกของผู้รับคำปรึกษามาใช้ในการแก้ไขปัญหามาของตน ซึ่งจิตใต้สำนึกจะมีพลังและประสิทธิภาพมากกว่าจิตสำนึกเพราะเป็นอิสระจากระบบประสาท (neurological) ภาษา (linguistic) และข้อจำกัดเฉพาะบุคคล ที่จำกัดการเรียนรู้ของบุคคล จิตใต้สำนึกสามารถรับรู้ความหมายรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ที่จิตสำนึกไม่ได้ตระหนักในเรื่องนี้ (Bandler & Grinder, 1981 cited in O' Connor & Seymour, 1993, pp. 118-119) เมื่อนำมาใช้กับเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่มีข้อจำกัดการรับรู้ของตน ไม่ตระหนักถึงศักยภาพที่มีให้สามารถนำเอาความเข้มแข็ง ความสามารถพิเศษ ความถนัด และความสามารถทุกอย่างที่รวมกันอยู่ภายในจิตใต้สำนึกออกมาใช้ ซึ่งการเข้าถึงจิตใต้สำนึกกระทำโดยผ่านกระบวนการผ่อนคลายหรือเข้าสู่ภาวะ (trance) (Villar, 1997 b, p. 37) ขณะอยู่ในภาวะภวังค์มนุษย์จะมีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้สูง การรับรู้ต่อสิ่งแวดล้อมที่คุ้นเคยจากภายนอกจะมีความหมายน้อยลง ผู้ให้คำปรึกษาสามารถใช้โอกาสนี้ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษานำความรู้ ความสามารถที่มีอยู่ภายในตนออกมาใช้ได้ (Villar, 1997 b, p. 38) ซึ่งจะช่วยให้เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศได้ระลึกถึงศักยภาพที่มีอยู่สามารถค้นพบพลังบวกแห่งตน สามารถนำพลังที่มีทั้งหมดมาใช้ได้ ทำให้มีการรับรู้ต่อตนเอง

และความรู้สึกเห็นคุณค่าแห่งตนเพิ่มขึ้น มีการขยายกรอบแผนการรับรู้ ทำให้บุคคลสามารถก้าวผ่านประสบการณ์ที่ไม่ดีได้ กลายเป็นผู้มองชีวิตของตนเองแบบใหม่ มีพลังที่จะต่อสู้กับอุปสรรคในชีวิต มองโลกอย่างสมเหตุสมผลยิ่งขึ้น

ดังเช่นกรณีของจิบ (นามสมมุติ) ขณะอยู่ในกระบวนการรู้สึกว่าร่างกายอ่อนคลาย เบาสบายและทำให้คำปรึกษาสังเกตเห็นถึงการหายใจที่สม่ำเสมอ มีการขยับนิ้วมือเพื่อเป็นสัญญาณเพียงเล็กน้อย เมื่อได้รับคำสั่งให้ค้นหาพลังบวก ก็สามารถหาพลังบวกได้ จะรู้สึกว่าตนเองเก่ง ขยัน จากที่ก่อนหน้านี้ไม่เคยเชื่อมั่นในตัวเอง ไม่เคยชมตัวเอง ไม่เคยพูดกับตัวเองดี ๆ เมื่อได้มองตัวเองในด้านที่ดีแล้วจะรู้สึกว่ามีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น เห็นส่วนดี ๆ มากขึ้น และคิดว่าจะนำส่วนที่ดีในตนเองไปใช้ทำสิ่งต่าง ๆ ที่ตั้งใจให้สำเร็จต่อไป

กรณีของแพร (นามสมมุติ) รู้สึกว่าร่างกายสบาย ผ่อนคลายมาก เกือบหลับแต่ไม่หลับ ไม่ได้ยินเสียงคนภายนอกรอบทวน ได้ยินแต่เสียงของผู้ให้คำปรึกษา ขณะที่ทำเมื่อได้รับคำสั่งให้นำพลังบวกไปลองใช้ ผู้ให้คำปรึกษาสังเกตเห็นแพรมีสีหน้าไม่ดี เครียด เกร็ง กำมือแน่น ซึ่งหลังการฝึกแพรสามารถหาพลังบวกได้ และเกิดความคิดที่จะแก้ไขปัญหาก็แพรได้เก็บกวดปัญหานี้ไว้นานมากกว่า 5 ปี โดยไม่พยายามนึกถึงและไม่ใส่ใจที่จะเล่าปัญหาให้ใครฟัง ไม่อยากให้ใครรู้ขอเก็บไว้เป็นความลับต่อไป แพรยอมรับวิธีการแก้ไขปัญหแบบใหม่ แต่ยังไม่แน่ใจว่าจะช่วยแก้ปัญหาได้ผลเต็มที่หรือไม่ แต่จะลองนำไปใช้ รู้สึกสบายใจขึ้นที่ยังมีวิธีแก้ปัญหาให้กับตัวเองได้ และรู้สึกเชื่อมั่นในตัวเองขึ้น จากที่ในอดีตส่วนมากมักจะมองแต่ส่วนเสียไม่มองด้านดีของตนเอง

จะเห็นได้ว่าเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศกลุ่มทดลอง ได้นำเอาจิตใต้สำนึกที่มีพลังและประสิทธิภาพปราศจากข้อจำกัดของการรับรู้มาใช้เพื่อค้นพบพลังบวกแห่งตน ตระหนักถึงศักยภาพของตนมากขึ้นขยายการรับรู้ต่อประสบการณ์ในชีวิตที่ได้รับการขยายผล ลบออก บิดเบือนไปจากความเป็นจริงที่มองว่าตนมีข้อจำกัด ทำให้ค้นพบและรับรู้ว่าคุณมีความสามารถมีค่า มีความกระตือรือร้นมีความหวังและมีพลังที่จะต่อสู้กับอุปสรรคในชีวิต มีคุณค่าแห่งตนสูงขึ้น ดังนั้นวิธีการทดลองกับช่วงระยะเวลาของการทดลองมีผลต่อคุณค่าแห่งตนเองของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ โดยในระยะก่อนการทดลองเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศทั้งสองกลุ่มมีคะแนนคุณค่าแห่งตนต่ำเหมือนกัน แต่เมื่อได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิควิธีมีพลังแห่งตนกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงขึ้นทั้งในระยะหลังทดลองและระยะติดตามผล ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนคุณค่าแห่งตนทั้ง 3 ระยะของการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิควิธีมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการ

ทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ มีปัญหาการปรับตัว มีผลกระทบต่อพัฒนาบุคลิกภาพและพัฒนาการทางด้านจิตใจของเด็ก (เบญจพร ปัญญาฯ, 2543, หน้า 3) เด็กจะมีความรู้สึกผิดและละอายใจนำไปสู่อาการซึมเศร้า รับรู้ตนเองในด้านลบคิดว่าไม่มีค่าเพียงพอที่จะได้รับความรักหรือสัมพันธ์ภาพที่ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น สูญเสียความไว้วางใจขั้นพื้นฐานต่อบุคคลอื่นและตั้งคมรอบข้าง (Horton & Cruise, 1997) ซึ่งระดับความรุนแรงของบาดแผลทางจิตใจที่เกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยความแตกต่างกันของรูปแบบของการทารุณกรรมทางเพศที่ผู้กระทำเป็นบุคคลภายในครอบครัวจะส่งผลกระทบต่อจิตใจของเด็กมากกว่าบุคคลภายนอก ครอบครัว เด็กที่มีสัมพันธ์ภาพใกล้ชิดกับผู้กระทำมากเท่าไร ย่อมส่งผลกระทบต่อความเจ็บปวดทางจิตใจของเด็กมากเท่านั้น และถ้ามีการใช้กำลังบังคับหรือทำร้ายเด็กร่วมด้วย การถูกทารุณกรรมในระยะเวลาที่ยาวนานจะยิ่งมีผลกระทบต่อทั้งร่างกายและจิตใจ รวมถึงบุคลิกภาพเดิมของเด็ก หากเด็กมีปัญหาการปรับตัวหรือบุคลิกภาพเดิมไม่ดี การทารุณกรรมทางเพศจะมีผลกระทบที่รุนแรงเช่นกัน และที่สำคัญก็คือลักษณะการยอมรับของบุคคลใกล้ชิดจากเหตุการณ์ด้านลบที่เกิดขึ้นในชีวิต ถ้าไม่เชื่อเหตุการณ์ที่เด็กเล่าและครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนทางด้านจิตใจเด็กยิ่งกล่าวโทษตนเอง รู้สึกผิดในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีความเจ็บปวดในจิตใจมากขึ้น (Tower, 1993, pp. 146-147) ซึ่งปัจจัยที่แตกต่างกันดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความผิดปกติทางจิตที่รุนแรงต่างกันของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ ทำให้มีการตอบสนองต่อการบำบัดที่แตกต่างกันด้วย แต่การควบคุมตัวแปรดังกล่าวในทางปฏิบัติไม่สามารถทำได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดที่จำนวนของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่อาศัยในหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับเด็ก มีจำนวนน้อยเกินกว่าที่จะคัดเลือกด้วยเกณฑ์ที่มีรายละเอียดมาก

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น ทางโรงเรียน ครู เพื่อน ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ที่ดูแลเด็กบอกให้ทราบว่า เด็กในกลุ่มทดลองบางคน ไม่ได้รับการยอมรับจากทางโรงเรียน ครูและกลุ่มเพื่อน เนื่องจากบางครั้งเด็กมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว อารมณ์แปรปรวน สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับบุคคลอื่นได้ยาก และขาดทักษะทางสังคม ซึ่งสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนนั้นมีส่วนในการพัฒนาคุณค่าแห่งตนต่อทางบ้าน เด็กจะประเมินคุณค่าของตนกับการปรับตัวให้เข้ากับมาตรฐานของสังคม และการยอมรับจากบุคคลในสังคมที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย (สุกัญญา พิระวรรณกุล, 2541, หน้า 20) เมื่อเด็กรู้สึกว่าจะไม่ได้รับการยอมรับจากครูและเพื่อน จากบุคคลในสังคมจะทำให้คุณค่าแห่งตนต่ำ

สอดคล้องกับการศึกษาของ สุภาเพ็ญ คชพลายุกต์ (2541, หน้า 107-109) ที่ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมบำบัดต่อความคาดหวังในชีวิตและภาวะซึมเศร้าของเด็กที่ถูกทารุณกรรม

พบว่ากิจกรรมบำบัดที่จัดขึ้นเพิ่มระดับความคาดหวังในชีวิตและลดภาวะซึมเศร้าได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากปัจจัยจากตัวเด็กในเรื่องของพยาธิสภาพทางจิต องค์ประกอบที่แตกต่างกันของการถูกทารุณกรรมสภาพครอบครัวและการประทับประคองทางสังคม และจากงานวิจัยของ จิลเลียน และคณะ (Jillian et al., 1999, pp. 145-159) ศึกษาผลกระทบระยะยาวของการทารุณกรรมทางเพศในวัยเด็กของหญิงออสเตรเลีย พบว่า การถูกทารุณกรรมทางเพศในวัยเด็กมีความสัมพันธ์กับการมีปัญหาด้านสุขภาพจิต ปัญหาด้านเพศสัมพันธ์ การมีคุณค่าแห่งตนต่ำ และปัญหาในการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ใกล้ชิด ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะรุนแรงระดับใด ขึ้นอยู่กับความรุนแรงที่เด็กได้รับการจากการถูกทารุณกรรมทางเพศและปัจจัยพื้นฐานครอบครัวและสังคม

จากเหตุผลที่กล่าวมา เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ จะได้รับประสบการณ์ที่เลวร้ายในชีวิตทำให้เกิดผลกระทบต่องิตใจอย่างต่อเนื่องรุนแรง มากกว่าเด็กปกติจะได้รับ จึงทำให้เกิดพยาธิสภาพทางจิตใจที่ฝังลึก รับรู้และมองว่าตนเองมีข้อจำกัด คิดว่าตนเองไม่เหมือนคนอื่น ๆ มองตนเองไร้ค่ามาโดยตลอด แม้ว่าการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิควิธีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสจะช่วยให้เด็กดังกล่าวได้รับรู้ความสามารถของตนเอง ตระหนักถึงพลังบวกแห่งตน (personal resources) โดยใช้จิตใต้สำนึกทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้นก็ตาม ความเชื่อในทางลบของตนเองที่ฝังแน่นในใจนั้น อาจต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนและขยายการรับรู้ที่จำกัด จึงทำให้คะแนนคุณค่าแห่งตนของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศในระยะหลังการทดลอง ซึ่งแม้จะมีคะแนนสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม แต่ยังไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการปรึกษาด้วยเทคนิควิธีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้เพราะวิธีพลังแห่งตนมีพื้นฐานความเชื่อว่า คนส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จได้เพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับความสามารถที่แท้จริงของตน เนื่องมาจากการขาดความตระหนักรู้ (awareness) ถึงความสามารถหรือความเข้มแข็งจริง ๆ ที่มีซึ่งเป็นข้อจำกัดที่ทำให้มนุษย์ไม่เคยไปถึงความสามารถที่มีสูงสุดของตน เมื่อมีประสบการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นในชีวิตก็จะมักนำประสบการณ์ที่ไม่ดีเหล่านั้นมาติดตรา (label) ว่าตนเองล้มเหลวมีข้อจำกัด ตัดสินเองในทางลบจนมองตนเองไม่มีคุณค่าทำให้มีการลบเอาความเข้มแข็งความสามารถทุกอย่างที่มีออก (deletion) การรับรู้อยู่เสมอว่าตนเองไม่มีความสามารถจะนำไปสู่การขาดการระลึกถึงศักยภาพที่มี (Villar, 1997 b, p. 73) ซึ่งข้อจำกัดของบุคคลจะเกิดขึ้นเฉพาะในจิตสำนึกและทำให้ระบบตัวแทนของมนุษย์มีข้อจำกัดมากขึ้น แต่จิตใต้สำนึกจะไม่ได้รับการรบกวนจากข้อจำกัดต่าง ๆ จึงมีพลังและรู้ความต้องการมีความสามารถมากกว่าจิตสำนึก (Villar, 1997 b, pp. 17-18)

วิธีการของเทคนิคนี้มีพลังแห่งตนจะทำให้เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศกลุ่มทดลองได้ตระหนักถึงการเพิ่มความสามารถของจิตใต้สำนึก ให้ได้ใช้พลังบวกที่มีในตนเองมาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองขึ้นมาซึ่งแนวทางที่ได้รับจากประสาทรับรู้ความรู้สึก (sensory cues) นั้นเมื่อจิตใต้สำนึกเห็นด้วยในการเลือกการตัดสินใจใช้และติดตั้งพลังบวก จิตใต้สำนึกจะรับรองและเป็นตัวกระตุ้นโดยอัตโนมัติ (automatic trigger) ให้นำไปใช้ได้ทันที (Villar, 1997 b, p. 34) เมื่อได้นำพลังบวกไปลงใช้จริงแล้ว การค้นพบความกล้าหาญของตนจะช่วยให้ผู้รับคำปรึกษานำสิ่งที่ค้นพบไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อตนเอง แม้ว่าจะพบความสำเร็จได้เพียงเล็กน้อยแต่ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีขึ้น และมีความพยายามที่จะนำไปสู่ความสำเร็จอย่างอื่น กล้าที่จะทำสิ่งอื่น ๆ เพิ่มขึ้น พลังที่เลื่อนหายไปได้ถูกค้นพบขึ้นมาใหม่มีการมองโลกอย่างสมเหตุสมผล ดังนั้นจะพบว่าตนเองมีคุณค่าและดำรงชีวิตของตนอย่างมีคุณค่าเช่นกัน

ยกตัวอย่างเช่นกรณีของจิบ (นามสมมุติ) ได้เล่าถึงการนำพลังบวกไปใช้จริงของตนในเรื่องของการทำศิลปะ แต่ก่อนจะท้อแท้คิดว่าทำไม่ได้มาตลอดกลัวว่าจะทำแล้วออกมาเสีย ไม่ได้ใจ ทำเสียสักครั้ง ผลงานที่ออกมาเสียไม่ดี ไม่พอใจในผลงานของตนเอง เมื่อลองคิดกลับกันว่าเราต้องทำให้ได้นะ ต้องนำพลังบวกที่เราหาได้มาใช้ จะให้คนอื่นดูถูกเราไม่ได้ ต้องทำให้สำเร็จ ต้องลองทำและตั้งใจจริง จนทำให้ตนเองทำได้สำเร็จและเกิดความภาคภูมิใจที่ได้พื้นที่เสียออกมาสวยและนำไปขายได้ ทำให้รู้ว่าตนเองก็มีความสามารถเหมือนกับคนอื่น ๆ ถ้ามีความตั้งใจจริงและกล้าที่จะทำในสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น

จากกรณีดังกล่าวที่เด็กในกลุ่มทดลองได้นำพลังบวกไปใช้และพบกับความสำเร็จทำให้เกิดคุณค่าแห่งตนซึ่งสอดคล้องกับที่ คูเปอร์สมิธ (Coopersmith, 1981 b, pp. 123-125) ได้กล่าวไว้ว่า การประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวของบุคคลจะมีผลต่อคุณค่าแห่งตน บุคคลที่ประสบความสำเร็จอยู่เสมอจะนำไปสู่ความคาดหวังในความสำเร็จครั้งต่อไป ทำให้เกิดความปรารถนาที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ต่อไป และถ้าสามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้บุคคลจะเกิดคุณค่าแห่งตน (Coopersmith, 1981 b, pp. 142-148) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงทอง อินใจ (2544, หน้า 89) ที่นำวิธีการให้คำปรึกษามาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสโดยใช้เทคนิคสัญญาณพลังแบบองค์รวมเพิ่มคุณค่าแห่งตนให้แก่จิตพยาบาล นิสิตได้นำพลังบวกไปใช้จริงและพบกับความสำเร็จจึงมีความมั่นคงถาวรทำให้ในระยะติดตามผลคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนไม่ลดลงและสูงกว่าในระยะหลังการทดลองแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่มีคะแนนคุณค่าแห่งตนไม่เปลี่ยนแปลงในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองใกล้เคียงกัน ส่วนระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง

สรุปได้ว่าเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิควิธีพลังแห่งตน ได้ตระหนักถึงพลังบวกแห่งตน รับรู้ตนเองแบบใหม่ความรู้สึกเชื่อมั่นและเห็นคุณค่าแห่งตนที่เกิดขึ้นจากการให้คำปรึกษา ยังเกิดขึ้นต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 3 สัปดาห์ ที่ได้นำพลังบวกไปลงใช้จริงและประสบความสำเร็จ จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนระยะติดตามผลสูงกว่าในระยะหลังการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่มีคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนลดลงในทุกระยะของการทดลอง

4. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิควิธีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคุณค่าแห่งตนระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ทั้งนี้เพราะกระบวนการให้ปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสด้วยเทคนิควิธีพลังแห่งตน ช่วยให้เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศได้ขยายการรับรู้ของตนเองที่มองว่าไม่เป็นที่ยอมรับ ไร้ค่า ไม่มีคนรัก เอาใจใส่ นำประสบการณ์ที่ไม่ดีมาตีตราว่าตนเองล้มเหลว มีข้อจำกัด อันเป็นความเชื่อที่ฝังลึกในจิตใจของเด็กมาตลอด ซึ่งความเชื่อจะเป็นแผนที่การรับรู้ภายในที่มนุษย์ใช้ในการรับรู้ต่อโลก เมื่อเราเชื่อในบางสิ่งก็จะกระทำราวกับว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และมีผลอย่างมากต่อพฤติกรรม (O' Connor & Seymour, 1993, p. 83) ความเชื่อจะเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้เมื่อเราคิดเกี่ยวกับตัวเองแตกต่างไปจากเดิม ซึ่ง อัลเดอร์ (Alder, 1996, p. 93 cited in Villar, 1997 a) ได้กล่าวว่าแหล่งของความเชื่อที่เรียกว่า ประสบการณ์ทางความคิด (mental rehearsal) หรือการจินตนาการในสิ่งที่ต้องการจะทำช่วยเสริมแรงให้เกิดผลลัพธ์ที่ปรารถนาและเปลี่ยนแปลงความรู้สึกของเรา เป้าหมายที่ปรารถนาจะสร้างให้เกิดความประทับใจในจินตนาการ และการจินตนาการถึงพฤติกรรมอย่างชัดเจนจะทำให้สร้างระบบความเชื่อภายในตนเองว่าสามารถกระทำได้สำเร็จ สมองจะรับคำสั่งและนำไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ ขั้นตอนของเทคนิควิธีพลังแห่งตนเมื่อผู้รับคำปรึกษาอยู่ในภาวะผ่อนคลายและใช้การทำงานของจิตได้สำนึกให้ค้นหาพลังบวกแล้ว ได้มีขั้นตอนของการก้าวนำสู่ออนาคต (future pacing) จะเป็นการฝึกซ้อมประสบการณ์ทางความคิด หรือการปฏิบัติในจินตนาการ ซึ่งเป็นการเตรียมและบอกร่างกายสำหรับสถานการณ์ที่เป็นจริง โดยการคิดภาพจำลองทางบวกที่เข้มแข็ง (O' Connor & Seymour, 1993, p. 64) การได้ทดลองใช้พลังบวกของตนเองในจินตนาการจะทำให้เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศได้ขยายการรับรู้ที่จำกัด มีความเชื่อเกี่ยวกับตนเองแบบใหม่ มีความรู้สึกเชื่อมั่นและเห็นคุณค่าแห่งตนได้ในขณะและหลังการให้คำปรึกษา

ตัวอย่างเช่นกรณีของพลอย (นามสมมุติ) ลักษณะนิสัยเป็นคนเงียบ ๆ ไม่ค่อยพูด เมื่ออยู่ในภาวะกังวลรู้สึกสบาย สบายใจ พลอยได้ค้นพบพลังบวกโดยการพิจารณาตนเอง จากเหตุการณ์ที่แพทย์ได้ชมพลอยว่า เป็นคนดี รักน้อง ดูแลน้อง ทำให้รู้สึกปลื้มใจที่มีคนเห็นว่าเรายัง

มีความคืออยู่ ได้ลองใช้พลังบวกของตนในจินตนาการว่าจะทำตัวแบบที่อยู่กับน้องกับเพื่อนที่โรงเรียน เพราะบางครั้งพลอยมักหงุดหงิดอารมณ์เสียตะคอกใส่เพื่อนจะเปลี่ยนไปพูดจากับเพื่อนดี ๆ รักและมีน้ำใจกับเพื่อนเหมือนกับที่พลอยดูแลน้อง และพลอยคิดว่าพลอยสามารถนำพลังบวกไปใช้ได้ ซึ่งจะทำให้พลอยมีความสุขมากขึ้น รู้ว่าตนเองยังมีข้อดี

การได้เรียนรู้และค้นพบว่าตนเองยังมีพลังบวก ที่ไม่เคยได้ตระหนักถึงมาก่อนจะทำให้เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ สามารถเปลี่ยนแนวโน้มกรองขยายแผนที่และการรับรู้ต่อโลกได้อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด ช่วยให้มีการยอมรับตนเอง ยอมรับนับถือผู้อื่น ที่จะก่อให้เกิดคุณค่าแห่งตน ดังที่ฟิชเชอร์ (Fisher, 1993, p. 96) ได้กล่าวว่า การมีคุณค่าแห่งตน คือการรักตนเอง ยอมรับตนเอง และภูมิใจในตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จูซานาส แชนจอน (2544, หน้า 101-106) ศึกษาการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคการสร้างทรงสนะใหม่ได้จัดสำนึกแบบองค์รวมตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อคุณค่าแห่งตนของเยาวชนคดียาเสพติด พบว่า เยาวชนคดียาเสพติดได้เปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่ไม่มีคุณค่า โดยการย้อนกลับไปสู่เหตุการณ์หรือสถานการณ์เดิมที่ทำให้พบกับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่ต้องการปรับปรุง ช่วยให้เยาวชนคดียาเสพติดได้เปลี่ยนมุมมอง ขยายการรับรู้และให้ความหมายต่อเหตุการณ์ดังกล่าวใหม่ ค้นพบพลังบวก ยอมรับตนเองและยอมรับผู้อื่นในทางบวกเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการศึกษาของ พันนาทานาถ (Pannathanath, 1991 cited in Villar, 1997 b. pp. 75-76) ที่นำเทคนิควิธีพลังแห่งตนให้คำปรึกษาแก่หญิงที่มีภาวะชีวิตไร้ค่า (existential vacuum) สามารถทำให้กลุ่มตัวอย่างได้ค้นพบพลังบวกแห่งตน ทำให้ค้นพบความหมายใหม่ของชีวิตมีคะแนนของความคาดหวังในชีวิตเพิ่มขึ้น ซึ่งการค้นพบความหมายของชีวิตจะทำให้มีการลดลงของการแยกตัวจากสังคม ความซึมเศร้า ความคิดฆ่าตัวตาย ขจัดความกลัวและอาการทางกายที่สัมพันธ์กับความตึงเครียด

จากเหตุผลที่กล่าวมา วิธีการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิควิธีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีผลกระตุ้นให้เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศได้ตระหนักถึงพลังบวกแห่งตน จึงทำให้มีคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

5. เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิควิธีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคุณค่าแห่งตนระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 ทั้งนี้เพราะเป้าหมายของกระบวนการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิควิธีพลังแห่งตนจะมุ่งให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดความสุขก่อนประโยชน์และมีประสิทธิภาพกับตน มีประสบการณ์อันสูงสุดของความผาสุก และมีบูรณาการ

ของการตระหนักถึงคุณภาพด้านบวกและพลังบวกแห่งตน จะเน้นเฉพาะความคาดหวังของตนเอง และ “นำปัญหาที่รบกวนแต่ก่อนนั้นให้เก็บไว้ก่อน” (Fish, 1995, p. 48 cited in Villar. 1997 b. p. 74) ทำให้ผู้รับคำปรึกษาได้รับรู้ความสามารถของตัวเองที่อาจช่วยให้มองเห็นตนเองในแนวทางใหม่และมองโลกด้วยสายตาแบบใหม่ จากการทำงานของจิตใต้สำนึกที่นำไปได้ฝึกซ้อมประสบการณ์ทางความคิด และรับประกันพลังบวกที่เลือกมาให้จิตสำนึกนำไปได้ทันทีด้วยสัญญาณกระตุ้นโดยอัตโนมัติ และการได้สำรวจพลังบวกในตนเอง และเป็นตัวตัดสินใจจะมีข้อปฏิบัติเฉพาะเจาะจงอย่างไร จะช่วยลดปัญหาการต่อต้าน พัฒนาความเป็นตัวเองและความรับผิดชอบต่อตัวเองได้ ทำให้เกิดความรู้สึกเชื่อมั่นในศักยภาพของตน ไม่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น เกิดคุณค่าแห่งตนทั้งในขณะและหลังให้คำปรึกษา และเกิดต่อเนื่องจนถึงระยะติดตามผลที่เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศได้นำพลังบวกไปใช้ในการดำเนินชีวิตและพบกับความสำเร็จ นำไปใช้แก้ปัญหาและสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นได้

ยกตัวอย่างเช่นกรณีของแพร (นามสมมุติ) กล่าวว่า หลังจากที่ยืนพบพลังบวกของตนที่จะนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นมานานแล้ว ทำให้ปัญหาดังกล่าวคลี่คลายลง โดยแพรได้พูดคุยกับตัวเจ้าปัญหามากขึ้นได้แลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกที่มีต่อกัน จนทำให้รู้จักตัวเขาและรู้จักตัวเองดีขึ้น มีความเป็นเพื่อนและไว้วางใจกันมากขึ้น มีการปรับตัวในทางที่ดีคือ อารมณ์เย็นลง คิดก่อนพูด ลดทิฐิและอคติของตนเองลง ยอมรับตนเอง รู้จักขอโทษถ้าผิดจากที่ไม่เคยพูดขอโทษใครเลย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้แพรรู้สึกว่าตัวเองดีขึ้น มีค่ามากขึ้น

กรณีของพลอย (นามสมมุติ) กล่าวว่า พลังบวกทำให้พลอยเป็นคนไม่คิดมาก ร่าเริงขึ้น ได้ปรับตัวในการคบกับเพื่อน ไม่หงุดหงิดอารมณ์เสียกับเพื่อน พูดคุยมากขึ้น ทำให้มีเพื่อนสนิทเพิ่มขึ้นจาก 1 คน เป็น 3 คน และตอนนี้พลอยกำลังปรับปรุงตัวเองในเรื่องที่ทำอะไรช้า โดยจะกระป๋องกระป๋องมากขึ้นอาบน้ำเร็วขึ้นจากเวลา 1 ชั่วโมงเป็น 15 นาที ซึ่งผู้ดูแลได้ชมว่าพลอยทำอะไรรวดเร็วขึ้น

กรณีของจิบ (นามสมมุติ) กล่าวว่า ได้นำพลังบวกของตนไปใช้ในการควบคุมอารมณ์ตนเองระงับอารมณ์ได้มากขึ้น กล่าวที่จะลองทำในสิ่งที่ไม่เคยทำและที่เคยคิดว่าทำไม่ได้ เช่น เรื่องของการทำอาหารจะรู้สึกว่าคุณคนอื่นไม่ได้ ค้อยกว่าเขา แต่เมื่อได้ลองทำอาหารแล้วออกมาอร่อยมีคนชมว่าสามารถนำไปเปิดร้านอาหารได้เลย ทำให้รู้สึกภูมิใจและมั่นใจในฝีมือของตนเอง และจากการสอบถามเจ้าหน้าที่ที่ดูแลจิบจะบอกว่า จิบมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี ใจเย็นลง ควบคุมอารมณ์ได้ดีกว่าเดิม และขยัน กระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากเดิมจนผิดตา

จากกรณีตัวอย่างจะพบว่า เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศในกลุ่มทดลองจะมีความรู้สึกเชื่อมั่น และภูมิใจในตนเอง ยอมรับและเข้าใจทั้งตนเองและผู้อื่น สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นได้ ทำให้มีคุณค่าแห่งตนสูงขึ้น ดังเช่นที่ มาสโลว์ (Maslow, 1970, p. 243) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณค่าแห่งตน คือ การยอมรับและได้รับความเห็นชอบจากบุคคลอื่น ความสามารถที่แท้จริงในการประสบความสำเร็จ และการเข้าใจและยอมรับในตนเอง

นอกจากนี้ผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มทดลองยังสอดคล้องกับความเห็นของ วิลลาร์ (Villar, 1997 b, p. 76) ที่พบว่ากระบวนการของเทคนิควิธีพลังแห่งตนจะช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาค้นพบความหมายของชีวิตที่จะเอาชนะกับความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในทางลบของตนแล้ว ยังพบว่าช่วยเพิ่มความกระตือรือร้น ความศรัทธาอย่างแรงกล้า และความคาดหมายทางบวกกับชีวิตที่จะทำให้คนมองโลกในแง่ดียิ่งขึ้นกับความท้าทาย และความยากลำบากเมื่อพบกับอุปสรรคหรือเชื่อว่าตนเองพบกับอุปสรรค และจากการศึกษาศึกษาของ เฟร์นันเดซ (Fernandez, 1995 cited in Villar, 1997 b, p. 76) ที่นำเทคนิควิธีพลังแห่งตนให้คำปรึกษาแก่นักบวชหญิงในวัยกลางของชีวิต ทำให้กลุ่มตัวอย่างค้นพบพลังบวกแห่งตนเพื่อจัดการกับปัญหา มีการพัฒนาของความรัก ความห่วงใย และความอดทนในการติดต่อกับผู้อื่น รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา มีการติดต่อสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดีขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดวิธีการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิควิธีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสจึงสามารถทำให้คะแนนคุณค่าแห่งตนของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศกลุ่มทดลองในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยพบว่า การให้คำปรึกษาด้วยเทคนิควิธีพลังแห่งตนตามทฤษฎี

โปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ช่วยเสริมสร้างคุณค่าแห่งตนให้แก่เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศได้ ดังนั้นผู้ให้คำปรึกษาหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ ควรฝึกให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคนี้ ซึ่งมีข้อดีในการใช้เวลาเพียง 1-2 ครั้งก็เห็นผล สามารถนำมาใช้เป็นอีกทางเลือกของการให้คำปรึกษา ซึ่งจะช่วยให้เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศมีคุณค่าแห่งตนสูงขึ้น มองตนเองในทางที่ดี ตระหนักถึงศักยภาพของตน สามารถดำเนินชีวิตต่อไปในสังคมได้อย่างมีความสุข แม้ว่าในระยะหลังการทดลองเด็กที่ได้รับคำปรึกษาจะมีคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นเป็นเพราะปัจจัยที่แตกต่างกันทั้งในด้านภูมิหลังครอบครัว ลักษณะการถูกทารุณกรรม และการได้รับความช่วยเหลือที่ทำให้เด็กที่พยาธิสภาพทางจิตแตกต่างกัน

กัน ผู้ให้คำปรึกษาควรต้องรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลที่แตกต่างของเด็กแต่ละคนมาประเมินในการเลือกเทคนิควิธีการที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนก่อน ซึ่งผู้ที่มีบาดแผลในชีวิตที่รุนแรง เทคนิคของโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสเพียงเทคนิคเดียวอาจไม่เพียงพอในการที่จะบำบัดรักษา จึงควรฝึกเทคนิคอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น เทคนิคการปรับมโนภาพ (visual-kinesthetic dissociation) เพื่อความหลากหลายสามารถนำไปประเมินใช้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผู้ให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสควรมีการฝึกทักษะการสังเกตและฝึกปฏิบัติในการให้คำปรึกษาจนเกิดทักษะ ความชำนาญ จนสามารถใช้ขั้นตอนต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วแม่นยำ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

3. การดูแลบำบัดเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศเป็นงานที่ละเอียดอ่อน เพราะเด็กได้รับประสบการณ์ที่ร้ายแรงในชีวิตมากกว่าเด็กปกติทั่วไป บุคลากรที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ อาชีพ เช่น แพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ต้องให้ความร่วมมือกันในการบำบัดรักษา เพื่อช่วยในการฟื้นฟูสภาพจิตใจให้ดีขึ้น สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้สมาชิกในครอบครัวและบุคคลในสังคมควรให้ความรัก ยอมรับและเข้าใจเด็ก ไม่มองเด็กว่าแตกต่างไปจากเด็กคนอื่น ซึ่งจะเป็แรงสนับสนุนทางสังคมที่ช่วยเยียวยาทางด้านจิตใจให้แก่เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศได้อีกทางหนึ่ง

4. ข้อสังเกตที่พบในการวิจัยครั้งนี้ คือ เมื่อให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคर्सมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส คะแนนคุณค่าแห่งตนของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มควบคุมในระยะติดตามผลแต่ไม่พบในระยะหลังการทดลอง ซึ่งน่าจะมาจากสาเหตุที่ว่าวิธีการของเทคนิคर्सมีพลังแห่งตนจะช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้ขยายการรับรู้ของตนเอง ตระหนักถึงพลังบวกที่ตัวเองมีศักยภาพ ในขณะที่เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศนั้นจะมีความเชื่อเกี่ยวกับตนเองในด้านลบที่ฝังแน่นในจิตใจ จากการได้พบกับประสบการณ์ที่เลวร้ายในชีวิตและอาจมีการลบเอาประสบการณ์ด้านดี ๆ ที่เป็นพลังบวกออกไปทำให้จำกัดการรับรู้ ซึ่งข้อจำกัดในการนำเทคนิควิธีการของโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมาใช้ มีข้อดลลงเบื้องต้นว่า ผู้รับการบำบัดต้องมีความสามารถในการเคลื่อนผ่านเวลา (การไปสู่อดีต ปัจจุบัน อนาคต) เข้าสู่พลังบวกที่ผ่านมาหรือสร้างสิ่งที่มีผลในอนาคต ถ้าผู้รับการบำบัดทำได้ไม่ดีพอ อาจทำให้ได้ผลไม่เต็มที่ เมื่อได้ให้คำปรึกษาและวัดผลหลังจากกระบวนการสิ้นสุดลงทันที การจัดระบบความคิดเพื่อปรับเปลี่ยนความรู้สึกที่มีต่อตนเองให้เป็นไปในด้านบวกของเด็กกลุ่มนี้ รวมถึงการนำพลังบวกที่ค้นพบให้เกิดเป็นสัญญาณพลัง อาจต้องใช้ระยะเวลาในการติดั้งพลังบวกที่ไม่เคยรับรู้มาก่อนว่าตนเองมี จึงทำให้คะแนนคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลองไม่สูงกว่ากลุ่มควบคุม แต่เมื่อถึงระยะเวลาให้ได้เรียนรู้และนำพลังบวกให้เป็นสัญญาณพลังโดยการทำความเข้าใจที่ผู้รับคำปรึกษานำพลังบวกที่ค้นพบ

ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และพบกับความสำเร็จช่วยให้รับรู้ว่าคุณมีความสามารถ เกิดความเชื่อมั่นในพลังของตน มีคุณค่าแห่งตนเพิ่มขึ้น จึงทำให้คะแนนคุณค่าแห่งตนของกลุ่มทดลองในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม และคะแนนคุณค่าแห่งตนในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะหลังการทดลอง จากผลที่พบอาจกล่าวได้ว่าการใช้วิธีการของเทคนิคนี้มีพลังแห่งตน ถ้าให้ระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกแล้ว ก็มีแนวโน้มที่จะช่วยเสริมสร้างคุณค่าแห่งตนให้กับเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศได้และมีโอกาสเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ถ้านำพลังบวกไปใช้แล้วพบกับความสำเร็จ ก็จะทำให้มีความเชื่อมั่นกระตือรือร้นและคาดหวังว่าตนเองจะพบกับความสำเร็จอื่น ๆ อีกต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลของการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสโดยใช้เทคนิคมีพลังแห่งตนเพื่อเพิ่มคุณค่าแห่งตนให้กับเด็กกลุ่มอื่น ๆ ที่ประสบปัญหาใกล้เคียงกัน และมีภาวะเสี่ยง เช่น กลุ่มเด็กเร่ร่อน เด็กกำพร้า หรือเด็กที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรังเยาวชนที่กระทำผิด และเยาวชนในสถานศึกษาต่าง ๆ
2. ควรศึกษาเทคนิคอื่น ๆ ในโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส เช่น unconscious reframing ซึ่งวิลลาร์กล่าวว่าสามารถให้ผลได้เช่นเดียวกันกับเทคนิคมีพลังแห่งตน นำมาเปรียบเทียบกับผลของเทคนิคมีพลังแห่งตนในการเพิ่มคุณค่าแห่งตนให้แก่เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ
3. ควรทดลองใช้วิธีการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสโดยใช้เทคนิคมีพลังแห่งตนกับบุคคลที่มีปัญหาทางอารมณ์ ไม่มีความหมายในการมีชีวิตอยู่ ได้แก่ ผู้ที่ฆ่าตัวตายหรือคิดฆ่าตัวตาย เพื่อให้ค้นหาพลังบวกที่มีอยู่ในตนเอง รู้ว่าตนเองมีค่า และมองเห็นอนาคตที่จะช่วยเปลี่ยนใจให้มีชีวิตอยู่ต่อไป